

The Failed Teshuva of Nineveh

The Question – Was Nineveh's teshuva sincere?

---

1. Yonah 4:11

וְאֵנִי לֹא אֲחֻס׃ עַל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֹשְׁבֶיהָ הִרְבֵּה מִשְׁתִּים־עֶשְׂרֵה רְבֹאֲדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ בֵּין־יְמִינִי לְשְׂמָאלִי וּבְהֵמָּה רִבְּהָ׃
And should not I care about Nineveh, that great city, in which there are more than a hundred and twenty thousand persons who do not yet know their right hand from their left, and many beasts as well!" *Infants and beasts are not held responsible for their actions.*

2. Yonah 3:5-10

וַיֵּאֱמֵנוּ אֲנָשֵׁי נִינְוָה בְּאִלֹּהִים וַיִּקְרְאוּ־צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שָׂקִים מִגְּדוֹלָם וְעַד־קִטְנָם׃

The people of Nineveh believed God. They proclaimed a fast, and great and small alike put on sackcloth.

וַיָּגַע הַמֶּלֶךְ אֶל־מִטָּתוֹ וַיִּנָּוֶה וַיִּקֶּם מִכְסָּאוֹ וַיַּעֲבֵר אֶדְרֵתוֹ מִעֲלָיו וַיִּכַּס שָׁק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאֶפֶר׃

When the news reached the king of Nineveh, he rose from his throne, took off his robe, put on sackcloth, and sat in ashes.

וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנִינְיָהּ מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וּגְדָלְיוֹ לֵאמֹר הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה הַבֶּקֶר וְהַצֹּאן אֶל־יִטְעֲמוּ מֵאוֹמָה אֶל־יָרְעוּ וּמִיָּם אֶל־יִשְׁתּוּ:

And he had the word cried through Nineveh: "By decree of the king and his nobles: No man or beast—of flock or herd—shall taste anything! They shall not graze, and they shall not drink water!

וַיִּתְכַּסּוּ שָׂקִים הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים בְּחִזְקָה וַיֵּשְׁבוּ אִישׁ מִדֶּרֶךְ הָרָעָה וּמִן־הַחֲמָס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם:

They shall be covered with sackcloth—man and beast—and shall cry mightily to God. Let everyone turn back from his evil ways and from the injustice of which he is guilty.

מִי־יֹדֵעַ יָשׁוּב וַיִּנָּחֵם הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁב מִחֲרוֹן אַפָּן וְלֹא נֶאֱבַד:

Who knows but that God may turn and relent? He may turn back from His wrath, so that we do not perish."

וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדֶּרֶכָם הָרָעָה וַיִּנָּחֵם הָאֱלֹהִים עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה:

God saw what they did, how they were turning back from their evil ways. And God renounced the punishment He had planned to bring upon them, and did not carry it out.

3. Abarbanel, Yonah 3

ומזה יראה שאנשי נינוה הבינו הגזרה האלהית כפי כוונתו בענין ההפוך כי ע"כ צוה המלך שתתהפך נינוה במעשיה כ"א תעשה ההיפוך הזה הנפשי יתהפך השם מגזרתו ולא יהיה בעיר הפוך אחר גשמי, (י) והנה לא יתעוררו אנשי נינוה ולא מלכם לעבוד את השם הנכבד ולא להעביר את הגלולים והאלילים מן הארץ כי תמיד החזיקו באמונתם הנפסדת והוא אומרו וירא האלהים את מעשיהם ר"ל שבמצות המעשיות בינם לחבריהם שבו מדרכם הרעה אבל לא שבו מאמונותיהם ועם כל זה וינחם האלקים על כל הרעה אשר דבר לעשות לפי שלא היתה הגזרה כי אם על החמס אשר בכפיהם:

The Names of Hashem

4. Sefer Kuzari, Maamar 4

וענין אלהים יושג בהקשה, כי השכל מורה שיש לעולם מושל ומסדר, ונחלקים בזה בני אדם כפי הקשותם, והקרב שבדעות בו דעת הפילוסופים, אבל ענין ה' לא יושג בהקשה, אך בראיה ההיא הנבואית אשר בה ישוב האדם כמעט שיפרד ממינו וידבק במין מלאכי ותכנס בו רוח אחרת, כמו שאמר: +שמואל א' י' ו'+ ונהפכת לאיש אחר, ויהפוך לו אלהים לב אחר +שמואל א' י' ט'+ ורוח לבשה +דברי הימים א' י"ב ט'+ היתה עלי יד ה' +יחזקאל ל"ז א'+ ורוח נדיבה תסמכני +תהלים נ"א ד'+, כנוי לרוח הקודש הלוכשת הנביא בעת הנבואה, והנזיר והמשיח כשנמשח לכהונה או למלוכה עת שימשחנו הנביא, או עת שיעזרנו האלהים וישיירוהו בדבר מן הדברים, או בעת הודעת הכהן במדע הנעלם אחר שישאל באורים ותומים. ואז יסורו מלב האדם הספקות הקודמות אשר היה מסתפק באלהים, וילעג להקשות ההם אשר היו רגילות להגיע בהם אל האלהות והיחוד, ואז ישוב האדם עובד, חושק בנעבדו, ומוסר נפשו להריגה על אהבתו, לגדל מה שהוא מוצא מערכות הדביקה בו והנזק והצער בהתרחק ממנו, בהפך הפילוסופים שאינם רואים בעבודתו כי אם מוסר טוב ודבר האמת, בגדלו על שאר הנמצאות, כמו שראוי לגדל השמש על שאר הנראים, ושאיין בכפירה באלהים יותר מפחיתות הנפש הרוצה בכזב.

Yona's Initial Success

---

5. Yonah 1:1-3

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶן־אֲמִטַּי לֵאמֹר:

The word of the LORD came to Jonah^a Mentioned in 2 Kings 14.25. son of Amittai:

קוּם לךְ אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וְקֹרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רָעָתָם לִפְנֵי:

Go at once to Nineveh, that great city, and proclaim judgment upon it; for their wickedness has come before Me.

וְנִקָּם יוֹנָה לְבָרֶם תְּרִשִּׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֲנִיָּה | בָּאָה תְּרִשִּׁישׁ וַיֵּתֶן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם
תְּרִשִּׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה:

Jonah, however, started out to flee to Tarshish from the LORD's service. He went down to Joppa and found a ship going to Tarshish. He paid the fare and went aboard to sail with the others to Tarshish, away from the service of the LORD.

6. Rashi, ad loc.

ומה ראה יונה שלא רצה לילך אל נינוה אמר העכו"ם קרובי תשובה הם אם אומר להם ויעשו תשובה נמצאתי מחייב את ישראל שאין שומעים לדברי הנביאים:

7. Kad HaKemach, Kippurim 1

ומה שהיה מסרב ללכת בשליחותו של מקום מחשבתו היתה טובה וכונתו לשמים והיה לו זה מתוך ענוה ותמימות לב כי נשא ק"ו בעצמו ממה רבינו כשאמר לו הקב"ה (שמות ג) ועתה לכה ואשלחך אל פרעה היה מסרב בשליחותו ולא היה רוצה ואמר לו (שם ד) שלח נא ביד תשלח ואמר לו מי אנכי כי אלך אל פרעה וגו' ואמר אם משה שהיה שליח להוציא את ישראל הצדיקים היה מסרב בשליחותו אני הנעשה שליח להזהיר הרשעים לא כ"ש שראוי לי לעכב בשליחות ולצאת מלפני ה' ממקום שפע הנבואה כדי שלא תבואני נבואה זו ושלא אצטרך ללכת בשליחות זה.

The Sailors – A Turning Point

---

8. Yonah 1:5-16

וַיִּירָאוּ הַמֶּלָּחִים וַיִּזְעְקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו וַיִּטְלוּ אֶת־הַבָּלִים אֲשֶׁר בָּאֵנִיהָ אֶל־הֵימָּם לְהַקֵּל מֵעֲלֵיהֶם וַיֹּנֶה יָרֵד אֶל־יָרֵכְתִּי הַסְּפִינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם:

In their fright, the sailors cried out, each to his own god; and they flung the ship's cargo overboard to make it lighter for them. Jonah, meanwhile, had gone down into the hold of the vessel where he lay down and fell asleep.

וַיִּקְרָב אֵלָיו רֵב הַחֵבֶל וַיֹּאמֶר לֹן מִה־לֵּךְ נִרְדָּם קוּם קְרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוֹלֵי יִתְעַשֶׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נִאָּבֵד:

The captain went over to him and cried out, "How can you be sleeping so soundly! Up, call upon your god! Perhaps the god will be kind to us and we will not perish."

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לָכוּ וְנִפְלְאָה גּוֹרְלוֹת וְנִדְעָה בְּשִׁלְמֵי הָרַעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרְלוֹת וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל־יוֹנָה:

The men said to one another, "Let us cast lots and find out on whose account this misfortune has come upon us." They cast lots and the lot fell on Jonah.

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידֵה־נָא לָנוּ בְּאִשֶּׁךְ לְמִי־הָרַעָה הַזֹּאת לָנוּ מִה־מְלֹאכְתְּךָ וּמֵאֵן תָּבוֹא מֵה אֶרֶץ וְאִי־מִמֶּה עִם אֶתָּה:

They said to him, "Tell us, you who have brought this misfortune upon us, what is your business? Where have you come from? What is your country, and of what people are you?"

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֲבָרִי אֲנִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יֵרָא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־הַיַּבֶּשֶׁה:

I am a Hebrew," he replied. "I worship the LORD, the God of Heaven, who made both sea and land."

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרֵאָה גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה־זֹּאת עָשִׂיתָ כִּי־יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלְפָּנֵי יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם:

The men were greatly terrified, and they asked him, "What have you done?" And when the men learned that he was fleeing from the service of the LORD—for so he told them—

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה־נַּעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מִעֲלֵינוּ כִּי הָיָם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר:

they said to him, "What must we do to you to make the sea calm around us?" For the sea was growing more and more stormy.

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי וְהִטִּילְנִי אֶל־הַיָּם וַיִּשְׁתַּק הַיָּם מִעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדַע אֲנִי כִּי בְשָׁלִי הִסְעֵר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם:

He answered, "Heave me overboard, and the sea will calm down for you; for I know that this terrible storm came upon you on my account."

וַיַּחֲתֵרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל־הַיַּבֶּשֶׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי הָיָם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם:

Nevertheless, the men rowed hard to regain the shore, but they could not, for the sea was growing more and more stormy about them.

וַיִּקְרְאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אֲנֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִאֲבָדָה בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל־תֵּתֵן עָלֵינוּ דָּם נִקְיָא כִּי־אַתָּה יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפְצָתָ עֲשִׂיתָ:

Then they cried out to the LORD: "Oh, please, LORD, do not let us perish on account of this man's life. Do not hold us guilty of killing an innocent person! For You, O LORD, by Your will, have brought this about."

וַיִּשְׂאוּ אֶת־יֹנָה וַיִּטְלֵהוּ אֶל־הַיָּם וַיַּעֲמֵד הַיָּם מִזְעָפוֹ:

And they heaved Jonah overboard, and the sea stopped raging.

וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יְרֵאָה גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְרוּ נְדָרִים:

The men feared the LORD greatly; they offered a sacrifice to the LORD and they made vows.

9. Rashi Yonah 1:16

(טז) וידרו נדרים - שיתגיירו:

10. Yonah 2:9

מְשֻׁמְרִים הַבְּלִי־שׁוֹא חֲסָדָם יַעֲזֹבוּ:

They who cling to empty folly Forsake their own welfare,

11. Rashi, ad loc.

(ט) משמרים הבלי שוא - אותן שעובדים לכו"ם:

חסדם יעזובו - יראת הקב"ה שכל חסדם וטובתם מאתו יעזובו אבל אני איני כן אלא בקול תודה אזבחה לך כך תרגם יונתן ופרקי דר' אליעזר דרשו כלפי המלחים שעזבו חסדם שהיו מטיבים לעכו"ם ונתגיירו:

12. Yonah 3:1-3

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יֹנָה שֵׁנִית לֵאמֹר:

The word of the LORD came to Jonah a second time:

קוּם לָךְ אֶל־נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ:

Go at once to Nineveh, that great city, and proclaim to it what I tell you."

וַיֵּקֶם יֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוָה כְּדִבַּר יְהוָה וַנִּינְוָה הָיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מִחֻלָּי שְׁלֹשֶׁת יָמִים:

Jonah went at once to Nineveh in accordance with the LORD's command.

Nineveh was ^a *Lit. "a large city of God."* an enormously large city^a a three days' walk across.

13. Sefer Kad Hakemach, Kippurim 1

ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר קום לך וגו' הזכיר שנית ללמד שהיא שנית בענינה שאינה דומה לנבואה ראשונה כי בראשונה היו ראויים ליענש מיד וכשנאמר הדבר עד הנבואה השנית נפתחו להם שערי תשובה ונתאחזה הגזירה וע"כ אמר בראשונה וקרא עליה כי קריאה בעל היא לפורענות כלשון (איכה א) קרא עלי מועד, זהו שאמר כי עלתה רעתם לפני. כלומר נגזר עליהם גזירת מי שעלתה רעתם לפני השי"ת ודינן להשחת מן העולם כמו שנאמר בסדום (בראשית יט) כי גדלה צעקתם את פני ה'. אבל בכאן אמר וקרא אליה כי כל קריאה בלמ"ד לטובה (יחזקאל לו) וקראתי אל הדגן והרביתיו ועל כן אמר שנית לפי שהיא שנית בענינה.

Nineveh's Teshuva Process

---

14. Yonah 3:3-10

וַיֵּקֶם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־נִינְוָה כְּדִבְרֵי יְהוָה וְנִינְוָה הָיְתָה עִיר־גְּדוֹלָה לְאַלֹהִים מִהֶלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים:

Jonah went at once to Nineveh in accordance with the LORD's command.
Nineveh was ^a*Lit. "a large city of God."* an enormously large city^a a three days' walk across.

וַיֵּחָל יוֹנָה לָבֹא בָעִיר מִהֶלֶךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וְנִינְוָה נִהְפָּכֶת:

Jonah started out and made his way into the city the distance of one day's walk, and proclaimed: "Forty days more, and Nineveh shall be overthrown!"

וַיֵּאֱמְנוּ אֲנָשֵׁי נִינְוָה בְּאַלֹהֵים וַיִּקְרְאוּ צוֹם וַיִּלְבָּשׁוּ שָׂקִים מִגְּדוֹלָם וְעַד־קִטְנֵם:

The people of Nineveh believed God. They proclaimed a fast, and great and small alike put on sackcloth.

וַיָּגַע הַדָּבָר אֶל־מֶלֶךְ נִינְוָה וַיָּקָם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אֶדְרֵתוֹ מֵעָלָיו וַיֵּקֶם שֹׁק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאֶפֶר:

When the news reached the king of Nineveh, he rose from his throne, took off his robe, put on sackcloth, and sat in ashes.

וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנִינְוָה מִשְׁעָם הַמֶּלֶךְ וּגְדָלָיו לֵאמֹר הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה הַבָּקָר וְהַצֹּאן אֵל־יִטְעֲמוּ מֵאוֹמָה אֶל־יִרְעוּ וּמִיָּם אֶל־יִשְׁתּוּ:

And he had the word cried through Nineveh: "By decree of the king and his nobles: No man or beast—of flock or herd—shall taste anything! They shall not graze, and they shall not drink water!"

וַיִּתְכַסּוּ שָׂקִים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ אֶל־אֱלֹהִים בַּחֲזָקָה וַיָּשׁוּבוּ אִישׁ מִדֶּרֶכְוֹ הָרָעָה וּמִי־הַחֲמָס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם:

They shall be covered with sackcloth—man and beast—and shall cry mightily to God. Let everyone turn back from his evil ways and from the injustice of which he is guilty.

מִי־יֹדַע יָשׁוּב וַיִּנָּחֵם הָאֱלֹהִים וַשֹּׁב מִחֲרוֹנוֹ אַפָּן וְלֹא נֹאבֵד:

Who knows but that God may turn and relent? He may turn back from His wrath, so that we do not perish.”

וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדֶּרֶכָם הָרָעָה וַיִּנָּחֵם הָאֱלֹהִים עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר־דָּגַר לַעֲשׂוֹת־לָהֶם וְלֹא עָשָׂה:

God saw what they did, how they were turning back from their evil ways. And God renounced the punishment He had planned to bring upon them, and did not carry it out.

15. Malbim 3:10

(י) וירא האלהים את מעשיהם, ר"ל שתחלה ששבו אנשי נינוה היה רק חרטה אבל לא שבו במעשה שיתקנו החטא העבר ע"י מעשה, אבל אחר פקודת המלך ראה אלהים את כל מעשיהם כי שבו, ששבו במעשיהם שהשיבו את הגזל ואת העשק בפועל, לכן וינחם האלהים על הרעה, והגם שלא שבו רק על חטא גזל לא על ע"ז, בכ"ז אחר שגז"ד נחתם על הגזל וזה תקנו, לא עשה את הרעה, ר"ל שאם היתה הרעה מוכנת לבא עליהם בטבע עפ"י המערכה היתה באה עליהם גם אז, אחר שעדן עבדו ע"ז והיו תחת המערכה לא ישדד ה' הטבע לעובדי ע"ז, אבל אחר שמצד הטבע לא היתה הרעה עתידה לבא עליהם רק ה' יעד לעשות הרע ע"י עונש השגחיי, וכששבו על חטא גזל לא עשה, והניחם להתנהג על פי הטבע והמערכה:

The Kikayon

16. Yonah 4:1-11

וַיֵּרַע אֱלִי־וֹנָה רָעָה גְדוֹלָה וַיַּחַר לוֹ:

This displeased Jonah greatly, and he was grieved.

וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִי־וֹנָה וַיֹּאמֶר אָנָּה יְהוָה הֲלוֹא־אֲנִי דִבַּרְי עַד־הַיּוֹתַי עַל־אֲדָמַי עַל־כִּן קִדַּמְתִּי לְבָרַח תַּרְשִׁישָׁה כִּי יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֱלֹהִים חַי וְנָחוּם אֲרוּ אֲפִלָּם וְרַב־חֶסֶד וְנָחָם עַל־הָרָעָה:

He prayed to the LORD, saying, “O LORD! Isn’t this just what I said when I was still in my own country? That is why I fled beforehand to Tarshish. For I know that You are a compassionate and gracious God, slow to anger, abounding in kindness, renouncing punishment.

וַעֲתָהּ יְהוָה קִחָגָא אֶת־נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי טוֹב מוֹתִי מַחֲיִי: {פ}

Please, LORD, take my life, for I would rather die than live.”

וַיֹּאמֶר יְהוָה הֲהִיטֵב תָּרָה לָךְ:

The LORD replied, “Are you that deeply grieved?”

וַיֵּצֵא יוֹנָה מִרְהֵעִיר וַיֵּשֶׁב מִקְדָּם לְעִיר וַיַּעַשׂ לוֹ שָׁם סֹכָה וַיֵּשֶׁב תַּחְתֶּיהָ בְּצֹל עַד אֲשֶׁר יֵרָאֶה מִהֲיֵהָ בָּעִיר:

Now Jonah had left the city and found a place east of the city. He made a booth there and sat under it in the shade, until he should see what happened to the city.

וַיִּמְן יְהוָה־אֱלֹהִים קִיקְיֹון וַיַּעַל מֵעַל לְיוֹנָה לְהַיִּזֹּת צֶלַעַל־רֹאשׁוֹ לְהַצִּיל לֹן מִרְעָתוֹ וַיִּשְׂמַח יוֹנָה עַל־הַקִּיקְיֹון שֶׁמָּתָה גְדוּלָּה:

The LORD God provided a ricinus plant,^a *Meaning of Heb. uncertain; others “gourd.”* which grew up over Jonah, to provide shade for his head and save him from discomfort. Jonah was very happy about the plant.

וַיִּמְן הָאֱלֹהִים תּוֹלַעַת בְּעֵלּוֹת הַשָּׁחַר לִמְחָרָת וַתֵּךְ אֶת־הַקִּיקְיֹון וַיִּבֹּשׁ:

But the next day at dawn God provided a worm, which attacked the plant so that it withered.

וַיְהִי כִּזְרוֹחַ הַשָּׁמֶשׁ וַיִּמְן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית וַתֵּךְ הַשָּׁמֶשׁ עַל־רֹאשׁ יוֹנָה וַיַּחַעַלָּה וַיִּשְׁאַל אֶת־נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מַחֲיִי:

And when the sun rose, God provided a sultry^b *Meaning of Heb. uncertain.* east wind; the sun beat down on Jonah’s head, and he became faint. He begged for death, saying, “I would rather die than live.”

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יוֹנָה הֲהִיטֵב תָּרָה־לָּךְ עַל־הַקִּיקְיֹון וַיֹּאמֶר הִיטֵב תָּרָה־לִּי עַד־מָוֶת:

Then God said to Jonah, “Are you so deeply grieved about the plant?” “Yes,” he replied, “so deeply that I want to die.”

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵתָּה חֲסֵת עַל־הַקִּיקְיֹון אֲשֶׁר לֹא־עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ שְׁבוֹר־לֵילָה הִנֵּה וּבּוֹר־לֵילָה אָבָד:

Then the LORD said: “You cared about the plant, which you did not work for and which you did not grow, which appeared overnight and perished overnight.

וְאֲנִי לֹא אֲחוּס עַל־יִנְיָנָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יִשְׁבֶּהָ הֲרֹבָה מִשְׁתִּים־עֶשְׂרִיהָ רַבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בְּיָדִימִינוּ לְשִׁמְאֻלוֹ וּבִהְמָה רַבָּה:

And should not I care about Nineveh, that great city, in which there are more than a hundred and twenty thousand persons who do not yet know their right hand from their left, and many beasts as well!”